



คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๗๖๖/๒๕๖๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๒๔ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

คดีของศาลแพ่ง

หมายเลขดำที่ พ.๒๘๖๙/๒๕๖๑

ระหว่าง { บริษัทนิสสัน ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด โจทก์
บริษัทชน ออโต้ บอดี จำกัด ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อนิสสัน รุ่น นิว เทียน่า ๒๐๐ เอ็กซ์แอล จากโจทก์ ตกลงผ่อนชำระค่าเช่าซื้อเป็นงวดรายเดือนรวม ๔๘ งวด มีจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกันการชำระหนี้ ภายหลังทำสัญญาจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ โจทก์มีหนังสือทวงถามและบอกเลิกสัญญาแล้วแต่จำเลยที่ ๑ เพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันส่งมอบรถที่เช่าซื้อคืน หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาแทน และร่วมกันชำระค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

จำเลยทั้งสองยื่นคำร้องขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภครหรือไม่

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ โจทก์อ้างตามคำฟ้องว่า โจทก์ประกอบกิจการ

/ให้เช่าซื้อ ...

ให้เช่าซื้อและให้จำเลยที่ ๑ เช่าซื้อรถยนต์โดยเรียกค่าเช่าซื้อเป็นค่าตอบแทนตามทางการค้า
ปกติของตน ซึ่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ การซื้อและขาย หมายความว่ารวมถึงการเช่าซื้อและให้
เช่าซื้อด้วย โจทก์ซึ่งเป็นผู้ให้เช่าซื้อจึงอยู่ในฐานะเป็นผู้ขายและเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนจำเลยที่ ๑
เป็นผู้เช่าซื้อนั้น ได้ความตามสัญญาเช่าซื้อว่า จำเลยที่ ๑ เช่าซื้อรถยนต์ในฐานะเป็นนิติบุคคล
ประเภทบริษัทจำกัดซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบการค้าแสวงหากำไร พฤติการณ์ในชั้นนี้เชื่อได้ว่า
จำเลยที่ ๑ เช่าซื้อรถยนต์เพื่อใช้ในกิจการของตน อันเป็นการแสวงประโยชน์โดยตรงทางธุรกิจ
จากรถยนต์ที่เช่าซื้อ จำเลยที่ ๑ จึงมิใช่ผู้บริโภค แต่อยู่ในฐานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายดังกล่าว เมื่อโจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ ในมูลเช่าซื้อ โดยให้จำเลยที่ ๒
ร่วมรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกันจึงมิใช่คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งพิพาทกัน
เกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องจากการบริโภคสินค้าหรือบริการตามพระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) ทั้งไม่เข้าเกณฑ์เป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๒)
ถึง ๓ (๔)

วินิจฉัยว่าไม่เป็นคดีผู้บริโภค

